

Κ Υ Κ Λ Ο Σ Τ Ω Ν Ε Ν Δ Ο Ν

Ο Η Γ Ι Α Τ Ο Υ Δ Ι Δ Α Σ Κ Α Λ Ο Υ Μ Α Σ

Τ Ω Ν Ε Ν Δ Ο Ν Τ Η Ν 27 / 2 / 1979.

Αδελφοί μου, Τεκνα του Πνευματος, του Ωτος και του Πυρός.

" Στωμεν καλώς εν Κυρίω παντοτε "

Είχομεν πει σε πολλά μαθήματα ότι τα πάντα ΝΟΥΣ. Τά πάντα.

Τοποχρονικά αντικείμενα, ζωσες μορφές, ουρανια σώματα, και ότι υπάρχουν επί των ουρανίων αυτων σωμάτων, τὰ πάντα ΝΟΥΣ.

ΝΟΥΣ, η παχυλή ύλη στους πιο χαμηλούς κραδασμούς, τους κραδασμούς του ΝΟΥ. Και είχομεν πει ότι ο ΝΟΥΣ, περικλείει την παχυλήν ύλην, όλες τις αιθερινές καιαστάσεις, συνδέσμους των διαφόρων κόσμων η και σωμάτων του ανθρώπου, την ψυχικήν λεγομένην ύλην ουσίαν, την Ποητικήν, την Ποητήν ουσίαν και Υπερ-Ποητήν Υπερ-ουσίαν η ακόμα και πιο ψηλά ακόμα είναι ο ΝΟΥΣ σε μία ανέκφραστη κατάστασιν.

Τα πάντα ΝΟΥΣ, παχυλά υλικά, ότι υπάρχει εις τους ψυχικούς κόσμους, και ότι η λέγω ψυχικούς κόσμους δεν εννοώ μόνον τα σαράντα εννέα υποπεδία σε επτά πεδία του ψυχικού κόσμου του Πλανήτου μας, αλλά σε ψυχικούς κόσμους έχουν όλα τα ουράνια σώματα, οι δορυφόροι, οι Γαλαξίες.

Και όταν λέγω Ποητικά σώματα, εννοώ, όλων των ζωσών μορφών του ανθρώπου, των Πλανητών, των Ηλιακών συστημάτων, των Ηλίων, τα πάντα.

Ωστε γνωρίζομεν τώρα, ότι για να εχη κάτι μικρό η μεγάλο η πολύ μεγάλο, ασύληπτι μεγάλο, παχυλήν υλικήν υπόστασιν, οπωσδήποτε απαραίτητως πρέπει να εγκλείη ψυχικήν ύλην ουσίαν, Ποητικήν ύλην ουσίαν και πάλιν Ποητήν η ηέραν τούτων.

Ο παχυλός υλικός κόσμος και με αυτόν τον τρόπον εννοώ τό παχυλόν υλικόν σώμα του ανθρώπου, τα παχυλά υλικά σώματα όλων των ζωσών μορφών, Πλανητες δορυφόρους κ.λ.π έχουν τήν ίδιαν ούστασιν.

Ο Νους απο τον οποίον αποτελούνται όλα αυτά τα πράγματα κραδαίνεται με τέτοιον τρόπον που να μας δίνη τα τέσσερα στοιχεία, ΑΙΘΕΡΑ, ΠΥΡ, ΥΔΩΡ και ΧΩΜΑ. Αποτά τα τέσσερα στοιχεία δημιουργούνται εις την σύνθεσιν των άλλα στοιχεία, τα οποία βρήκε η ευρίσκει η ορθόδοξος επιστήμη.

Ωστε οπουδήποτε κυτάξομεν μεσα στο αχανές άπειρο και συναντήσωμεν ενσ ουράνιο σώμα που εχει παχυλήν υλικήν υπόστασιν, διότι θα βρούμεν ουράνια σώματα μόνον με ψυχικήν ύλην ουσίαν η και μόνον με Ποητικήν.

Όπου θα συναντήσωμεν παχυλήν ύλην, είτε είναι ο Ηλιος Δορυφόρος, η Γη, Πλανήτες, θα βρούμεν τα τέσσερα στοιχεία, Αιθέρα, Πυρ, Υδωρ και Χωμα.

Ήρα θα μου πείτε που είναι το χρώμα και που είναι τό ύδωρ στόν παχυλόν υλικόν μας Ήλιον ; Είναι, σε μια κατάσταση που είναι διάπυρος. Ωστε το πυρινον στοιχείον του Ηλίου ή οιοδήποτε άλλου Ηλίου χαμηλώνει σε κραδασμούς, θα μας δώση το ύδωρ, ως ακόμα πιο χαμηλά θα μας δώση το χρώμα. Και ένα άλλο. Τα τέσσερα αυτά στοιχεία θά τα βρούμεν υπό αλλην μορφήν εις τους άλλους κόσμους, στά ουράνια πεδία και υποπεδία του ψυχικού κόσμου, εις τόν Κοητικόν κόσμον, εις τους Κοητούς κόσμους. Θμως θα δούμε οτι σε κάθε ένα από αυτούς τούς κόσμους κυριαρχεί πάνω από τα τρία άλλα στοιχεία τό ένα στοιχείον.

Ετήν παχυήν ύλην πάνω στόν Πλανήτην μας θα δούμε ότι, το κυρίαρχον στοιχείον είναι το χρώμα, η παχυλή ύλη.

Θα βρούμε τις θάλασσες, το υδωρ, τα νεφη σαν ύδωρ, σε δευτερεύουσα θέση επι του Πλανήτη. Το ίδιο θα δούμεν σε οιοδήποτε άλλο παχυλόν υλικόν Πλανήτην.

Κυρίαρχον στοιχείον είναι ο ΝΟΥΣ που κραδαίνεται με τον ιδιον τρόπον που μας δίδεται το χρώμα. Όταν λέω χρώμα εννοώ και τα μεταλλα, εννοώ οτιδήποτε είναι στερεό ως τό αντιλαμβανόμεθα.

Μετά θα βρούμε το ύδωρ είτε σε εϊδηλην κατάστασιν ή σε υπολανθάνουσα κατάστασιν. Αν σε έναν Πλανήτην κυριαρχεί τό πυρ και το χρώμα θα δούμεν το υδωρ όχι να εξαφανίζεται αλλά να αλλοιούται. Αν χαμηλώσωμεν την θερμοκρασίαν ή τούς κραδασμούς θα δούμε να παρουσιάζεται το υδωρ.

Ο Διθέρ σε όλα τα παχυλά υλικά σώματα, απο το σώμα του ανθρώπου, από την αμοιβάδα, Πλανήτην, Δορυφόρον, Ηλιακόν σύστημα είναι πάντοτε το ίδιο. Συνθέτει, συνδέει και μαζί με το Πυρ, διαλύει μορφές, πραγματα για να δώση την ευκαιρία σε νέες βελτιώτερες συνθέσεις.

Αυτό θα το βρη ο ερευνητής της Αλήθειας όταν ασχοληθη με την ερευνά του στον παχυλόν υλικόν κόσμον μέσω ενοράσεως.

Ήρα, συνθήκες σε οιοδήποτε Πλανήτη του Ηλιακού συστήματος ή άλλου Ηλιακού συστήματος μέσα στον Γαλαξία μας ή και σε άλλες καταστάσεις, οι συνθήκες είναι πάντοτε οι ίδιες;

Οχι. Ήρα αν υπάρχει παχυλός υλικός Πλανήτης, κυριαρχεί το στοιχείον εκείνο που μας δίδει την εννοιαν του χρώματος, μεταλλου, στερεού.

Μετά μπορούμε να βρούμεν το υδωρ σε οιοδήποτε του καταστασιν υπολανθάνουσιν αν η θερμοκρασία είναι μεγάλη, ή θα το δούμεν υπό την μορφήν του υδατος όπως έχωμεν εις τον παχυλόν μας υλικόν Πλανήτην, θάλασσες, ποταμούς, νεφη, βροχές, όπως τα έχωμεν στον Πλανήτην μας.

Θά βρούμεν το Πυρ πάντοτε σε όλα τα ουράνια σώματα σαν κυρίαρχον στοιχείον, είτε σε εκδηλον καταστασιν διαλυτικήν ή σε θα ελεγα καθαρώς ανεκκρυστον κατάσταση που εγκυμονεί γεννησιν, συνθεσιν, δημιουργίαν μαζί πάντοτε με τον Διθέρα, διότι αυτά τα δύο στοιχεία πάντοτε συνεργάζονται.

Αυτά είναι τα κύρια χαρακτηριστικά όλων των παχυλών υλικών πραγμάτων, σωμάτων, αντικειμένων και ουρανίων σωμάτων, ως και το παχυλόν υλικόν σωμα του ανθρώπου.

Έχομεν τους ψυχικούς κόσμους σαρανταεννέα υποπεδία μόνο σε επτά πεδία και εκεί θα βρούμεν το χῶμα, το υδωρ, το πυρ και τον Αιθέρα.

Βρίσκεσθε μέσα σε ένα απο τα υποπέδια του ψυχικού κόσμου και εχετε βρεθει πολλές φορές σε καταστασιν ύπνου και υπνώσεως, θα δείτε οτι βλέπετεως πάνω στόν παχυλόν υλικόν κόσμον.

Περπατατε πάνω σε στερεό εδαφος. Ποίο όμως έδαφος; Το υλικόν σου σώμα είναι πάνω στό στρώμα σας. Εσείς βλέπετε, παίρνεται τήν εμπειρίαν οτι κινείσθε περπατάτε πάνω σε ένα στερεό έδαφος, σας δίδετε η εντύπωσις του χῶματος του στερεού.

Τώρα, αν κάνωμεν μίαν συγκρισιν εκείνου του στερεού ή του στερεού που έχωμεν πάνω στόν υλικόν μόνο υλικόν Πλανήτην το χῶμα, εκεί που περπατούμεν, σαν εννοια είναι το ίδιο, σε συνθεσιν σε κραδασμούς διαφέρει.

Εσείς όμως σαν μια Αυτοεπίγνωσις δηλαδή ενα εγώ που δέχεσθε εντυπώσεις και αντιλαμβάνεσθε καταστάσεις, ποίαν διαφοράν βλέπετε ή βρίσκετε;

Αν δεν ξυπνήσετε και μέινετε στους κόσμους εκείνους και ζητε ενσυνειδητα στους κόσμους εκείνους, ποία εννοια στερεού έχετε ανάλογη με τήν έννοιαν του στερεού πάνω στον παχυλόν και υλικόν κόσμον; ωστόσο όμως εχετε τήν έννοιαν του στερεού, κινείσθε πάνω σε στερεό έδαφος, αγχίζετε καποια αντικείμενα στερεά ή ζητε μίαν ζωήν ανάλογη με αυτήν που εχετε εις τόν παχυλόν υλικόν κόσμον.

Αν δεν κάνετε την συγκρισιν σαν ερευνηταί της Αλήθειας δεν μπορείτε να δείτε την διαφοράν σε ότι αφορά το αντιληπτόν και οχι το πραγματικό. Ωστε το αντιληπτόν είναι κοινόν τόσο εις τον παχυλόν υλικόν κόσμον, οσον και εις τους ψυχικούς κόσμους τά διάφορα υποπεδία, οσον και τους κατώτερους Νοητικούς κόσμους που είναι όλοι κόσμοι μορφών, συγκεκριμένων μορφών, ζωών μορφών, θα δειτε το αντιληπτό.

Αν δέν γίνει συγκρισις δέν αντιλαμβάνεσθε τήν διαφοράν.

Το στερεό για σας είναι στερεό, το υγρόν, υγρό, το πυρ, πυρ και ο Αιθήρ, ο αιθήρ ακριβώς σε αυτούς τούς κόσμους, τόσο στόν παχυλόν υλικόν κόσμον, ψυχικούς κόσμους, Νοητικούς κόσμους, υπάρχει, συνθέτει, αλλά μονο ενας προχωρημένος ερευνητής της Αλήθειας τό αντιλαμβάνεται, ο κοινός άνθρωπος δεν μπορεί να τό αντιληφθή. Τον αέρα δεν μπορεί να τόν αντιληφθή αν δέν τόν δει σαν άνεμον.

Ωστε χωρίζουμε τους κόσμους σε ΝΟΥ κραδαινόμενο με διάφορους κραδασμούς. Οι κραδασμοί μας δίνουν τήν σύνθεσιν και σύνδεσιν των στοιχείων, επαναλαμβάνω τα ίδια στοιχεία σε όλους τους κόσμους των μορφών των τοποχρονικών εκφράσεων. Ωστε ο ΝΟΥΣ εργάζεται με τον ιδιον τρόπον,μόνον σε νέαν οκτάβαν κραδασμών ομοίων πάντοτε.

Το υδωρ πάνω στήν Γη σας δίνει τήν εντύπωσιν του υγρού, της θάλασσας. Αν το δήτε όμως εις τόν ύπνον σας μία θάλασσαν, έναν ποταμόν πάλιν αντιλαμβάνεσθε οτι αυτό είναι το υγρό στοιχείο οπως αν τον συναντούμεν στόν υλικόν Πλανήτην.

Αν το δήτε στους Νοητικούς κόσμους διότι και εκείνοι είναι κόσμοι μορφών, πάλι θα ξέρετε ότι αυτό είναι ύδωρ με μίαν διαφορά πλέον.

Όσον προχωρούμεν προς τον Νοητικόν κόσμον τα πάντα γίνονται φωτεινότερα φωτεινότερα τώρα. Σε πίο στοιχείο είναι το φως; Στο πυρ, στο ύδωρ, στο χωμα; Αν κάμωμεν την διάσπασιν ενός ατόμου υλικού θα δω μίαν έκρηξιν που θα μου δημιουργήση θερμότητα και φως.

Ωστε σε υπολανθάνουσα ν κατάστασιν τόσο το φως οσον και το πυρ περικλείονται και στο τελευταίο άτομον της παχυλής ύλης.

Αυτά διδάσκει σήμερα και τα γνώριζε με εμπειρία η ορθόδοξος επιστήμη. Ξυπρίζοντας την αλήθεια πλησιάζομεν την πραγματικότητα, η οποία πραγματικότης είναι πολύ πολύ διάφορος σε όλους τους κόσμους, τους παχυλούς υλικούς, ψυχικούς και νοητικούς κόσμους απο το αντιληπτόν.

Και η ζωή μας δεν είναι τίποτε άλλο από το αντιληπτόν και όχι το πραγματικό.

Η ζωή μας εννοώ, μέσα σ ένα παχυλόν υλικόν σώμα, τόσο στον Πλανήτην με ένα παχυλό υλικό σώμα να περπατά, να κινείται, να ζή, να τρέφεται από τον υλικόν(πάνήτην) πλανήτην με παχυλήν ύλην ή ζη υφίσταται εις τους ψυχικούς κόσμους μετά πού θα αποβάλλη το υλικόν του σώμα και ζεί και πάλιν με την παχυλήν ύλην πίο πολύ, με τήν έννοιαν του ύδατος και του φωτός. Είπομεν στους Νοητούς κόσμους και Νοητικούς κόσμους όλα είναι φωτεινότερα. Εκεί το φως, Αιθέρινος κραδασμός και πάλιν ΝΟΥΣ μας δέδει πολύ διαφορετικά χαρακτηριστικά.

Έχομεν το φως στους παχυλούς και υλικούς κόσμους που σας λέγω αυτό δημιούργησε και την όρασιν και αυτό είναι που μας δίδει τίς εντυπώσεις πού παίρνωμεν μέσω της οράσεως. Μιλήσαμεν για τον τρόπον αυτόν πώς το φως αυτό κτυπά επί επιφανειών και οταν έλθη μέχρις ημών μεταφέρει τά είδωλα, τίς εικόνες και τα χρώματα και τα σχήματα.

Τό έχομεν πει αυτό. Στους παχυλούς υλικούς κόσμους το φως δίδει το ότι ελέγομεν ορατό. Στους ψυχικούς κόσμους το φως τι μας δίδει; Το έχετε προσέξει αυτό; Είναι το ορατό;

Εκεί το φως είναι πολύ διαφορετικό, δεν έρχεται από μία πηγή να προσκρούση επί επιφανείας και να έλθη μεχρι των οφθαλμών μας διά να μας δώσει τά είδωλα σε χρώμα, σχήμα.

Στους ψυχικούς κόσμους που λέγω είναι πολύ τελειότεροι από τον παχυλόν υλικόν κόσμον. Τό φως εκπέμπεται από το κάθε τί, από το άτομο κάθε ψυχικής ύλης, δέν έρχεται από ενα κάποιο Ηλιο ή ενα κάποιο άλλο σώμα, σαν λαμπτήρα ή προβολέας, όχι γιατι στους ψυχικούς κόσμους δεν υπάρχουν Ηλιοι και προβολείς υπάρχουν, αλλά ωστόσο το φως εκπέμπεται απο κάθε άτομον ψυχικής ύλης, ολα έχουν το δικό τους φως και δεν είναι ετρώφωτα όπως τα αντικείμενα και τα πράγματα στον υλικόν μας κόσμον.

Το κάθε τι εκεί είναι μια πηγή φωτός. Θα μου πήτε, μιλήσαμεν ότι υπάρχουν και Ηλιοι και φετεινά σώματα σαν λαμπτήρες, λάμπες κ.λ.π και ολα αυτá δεν υπάρχουν εις τα σαράντα εννέα υποπέδια που είναι τα επτά πεδία του

ψυχικού κόσμου, αλλά, εις τα δικά μας αντιληπτά ψυχικά θα έλεγα μέρη. Είχαμεν πεί σε ενα μάθημα οτι όταν ζούμεν στον ψυχικόν κόσμον δεν ζούμεν μόνον στο ψυχικό περιβάλλον και αντιλαμβανόμεσταν τά πράγματα εκεί ως είναι, αλλά ταυτοχρονα και ζούμεν και σ ενα δικόμας κόσμον, είμεθα μέσα σε ενα κέλυφος πού ωστόσο είναι τόσον μεγάλον πού να περι- κλείει τόν δικό μας ψυχικόν κόσμον και τίς εμπειρίες που υπάρχουν μέσα στο Μόνιμο άτομο καί στήν παρούσα προσωπικότητα αυτοεπίγνωσιν εαυτό μας. Βλέπομεν μέσα σ αυτόν τόν ψυχικόν δικόν μας κόσμον που είναι διαφορετικός του ενός από του άλλου και Ηλιους να ανατέλλουν και Ηλιους να δύουν και λάμπες και οτιδήποτε υπάρχει πάνω στον υλικόν κόσμον το οποίον έχομεν μεταφέρει μέσον του υποσυνειδήτου μας και των εμπειριών μας από τον παχυλόν υλικόν κόσμον, ως ότου να ευρεθήτε σαν ερευνηταί της Αληθείας εις τους ψυχικούς κόσμους θά διακρίνεται τράατινά.

1) Το ψυχικόν υποπεδίον ως έχει, φως, χρώματα, σχήμα, ως θα έλεγα, είναι το φυσικόν περιβάλλον όπως το έχουν κάμει το ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ και οι ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΙ, χωρίς τήν επέμβασιν του ανθρώπου.

Θα δείτε ταυτοχρόνως τό κοινόν πεδίον μέσα στο οποίον ζούν άνθρωποι που έχουν κτίσει ανάλογα τόν δικό τους ψυχικόν κόσμον και θα συναντούνται μέσα σ αυτό τό κοινόν πεδίον.

Στόν παχυλόν μας υλικόν κόσμον τόν λέγόμενον κοινωνία, συναντήληψιν των ανθρώπων που ζούν σε μίαν κοινωνίαν.

Θά τόν βρούμε πίο έντονα στούς ψυχικούς κόσμους. Ωστε θα δούμε πόλεις και τίς επισκεπτόμεθα, τίς έχομεν επισκεφθή για να βοηθήσωμεν, ολόκληρες που ευρίσκονται και μέσα σ εναν άλλον περιβάλλον το οποίον χρειάζεται προσπάθεια και γνώσις για να το προσέξωμεν.

Ετσι έχομεν τήν δεύτερη κατάστασιν, το περιβάλλον το οποίον έκτισαν άνθρωποι με κοινά ενδιαφέροντα κατ αντιλήψεις. Και μετά ακόμα έχομεν τήν τρίτην καταστασιν.

Το καθαρώς ατομικό ψυχικόν κοσμον του κάθε ανθρώπου.

Ωστε υπάρχουν πράγματα, φαινόμενα, κοινά φαινόμενα, προσωπικά και μετά ο ψυχικός κόσμος όπως είναι. Όταν διεισδήσωμεν από τον δικόν μας προσω- πικόν μας ψυχικόν κόσμον εις τόν ομαδικόν και εστω και απο κει να δού- μεν τόν πραγματικόν, ψυχικόν κόσμον ως είναι, θα δούμεν οτι ο ανθρωπος όσο τέλεια και αν έχει κτίση μέσω του ασυνειδήτου του, της αντιλήψεως του αυτήν την ψυχονητικήν ύλην και έκτισεν μέσω τών ενδιαφερόντων του, λέρωσε τήν ομορφιά τών ψυχικών υποπεδίων, και αυτών ακόμα που θα πούμεν, ερβώδη, περιβάλλοντα αρμονίας και ησυχίας δι ανάρρωσιν της προσωπικότητας τών απελθόντων.

Αυτά όμως θα πρέπει να τα γνωρίσεται εμπειρικώς μέσω εξωσωματώσεως προς τόν ψυχικόν κόσμον και όχι προς το παχυλόν υλικόν περιβάλλον.

Στόν Νοητικόν κόσμον θα βρούμεν τα ίδια υποπεδία, τα ίδια πεδία φωτεινό- τερα, ωραιότερα και θα δούμεν τον ομαδικόν κόσμον των οντοτήτων που ευρίσκονται εκεί ακόμη ωραιότερον από αυτόν που θα συναντήσωμεν στούς

Αλλά και εκεί ακόμα έχουμε το κεντρί της επιθυμίας η οποία κάμνει τις προσωπικότητες Αυτοεπιγνώσεις να κουράζονται, όχι να υποφέρουν. Στους ψυχικούς κόσμους όπως και εις τον παχυλόν υλικόν κοσμον θα βρούμεν τις κολάσεις εις τους ψυχικούς κόσμους, τους παραδείσους εις τον παχυλόν υλικόν κόσμον, διαθέσεις χαράς που δεν μπορούμεν να τους πούμε παραδείσους που είναι δημιούργημα των ανθρώπων.

Εις τον κατώτερον Νοητικόν κόσμον θα δούμε καθαυτήρια, μάλλον παρά κολάσεις, παραδείσους και πάλιν δημιουργήματα των ανθρώπων, των αντιλήψεων των, των επιθυμιών των, πιά αγνων επιθυμιών τώρα, πιά φωτεινούς παραδείσους, αλλα ωστόσο παραδείσους που δεν κουράζουν.

Δεν θα βρήτε ούτε στον παχυλόν υλικόν κόσμον, ούτε εις τους ψυχικούς κόσμους, ούτε στους κατώτερους Νοητικούς, ούτε ακόμα και στους ανώτερους Νοητικούς κόσμους, το οτι σαν άνθρωποι, θα ονομάζεται ευτυχίαν ημείς οι ερευνηταί της Αληθείας θά λέγωμεν τό αίσθημα τής γαλήνης και τής ικανοποιήσεως.

Και είμεθα ακόμη πολύ·πολύ μακριά από τήν Αυτάρκειαν και τήν Ευαρέσκειαν. Έχομεν πει οτι τα πάντα ΝΟΥΣ, σχήμα, χρώμα, αλλά παντού η Ζωή, ο παλμός της Ζωής, αυτό που μας δίνει στην οντότητα τήν Αυτοεπίγνωσιθ.

Σε άλλες θα έλεγα ημιοντότητες την συνείδησιν, την συνειδησιακήν κατάστασιν, κοινόν φαινόμενον η Ζωή, εστω και σαν φαινόμενο της Ζωής. Ωστε δεν είναι δύσκολον να διακρινώμεν μεσα σε ένα κοχλία, ενα μέρμυγα, ενα έντομο, εκτός απο την μορφή, χρώμα και την Ζωή.

Η Ζωή εις τα πιά χαμηλά στρώματα τών υπάρξεων ονομάζεται Π Ν Ο Η, εις τα υψηλότερα ονομάζεται Ζ Ω Η , ΨΥΧΗ ΑΥΤΟΕΠΙΓ ΝΩΣΙΣ.

Στίς οντότητες υπάρχει η ψυχή Αυτοεπίγνωσις και σαν Μόνιμη Ψυχή Αυτοεπίγνωσις ή και σαν καθαρή Ψυχή Αυτοεπίγνωσις.

Αλλά μέσα στους παχυλούς υλικούς κόσμους, ψυχικούς θα δούμεν και τις προεκτάσεις τα δημιουργήματα, τόσον των οντοτήτων που ονομάζονται Άνθρωποι, και των Αρχαγγελικών οντοτήτων που τα λέγωμεν Στοιχειακά. Αυτά δεν είναι η ζωή, ουτε ο παλμός της Ζωής, είναι η πνοή της Ζωής, **Θεία** κατάστασις μεν, δεν περικλείει μέσα όμως μίαν οντότητα Θεόν.

Αυτό το σημείον είναι μάλλον δύσκολον και θα πρέπει ο Ερευνητής τής Α Αληθείας να πάρη γνώσιν εμπειρικώς αυτής τής καταστάσεως.

Οτι δημιουργείται είναι τοποχρονικόν φαινόμενον, εστω και Ζώσα μορφή, σχήμα, χρώμα. Η οντότης όμως που μας εκφράζει αυτό το φαινόμενον, μέσα στο φαινόμενο της Ζωης που λέγωμεν Συνείδησιν Αυτοεπίγνωσιν είναι αιώνια οντότης, εισθε εσεις, ποτέ δεν εγεννήθη, ποτε δεν έχει δημιουργηθή, ουτε ποτέ θα πάυση να υπάρχει και να υφίσταται θα είναι Ε Ν Α με το Α Π Ο Λ Υ Τ Ο Ε Ι Ν Α Ι : γιατί ΕΙΝΑΙ.

" Στώμεν καλώς εν Κυρίω πάντοτε "

Ερώτησις : Τό περιβάλλον που δημιουργεί η κοινή αντίληψις των ανθρώπων δέν συνεχίζεται με το καθ' αυτό περιβάλλον του ψυχικού κόσμου;

Απάντησις: Ακριβώς αυτό θά προσέξωμεν, οτι το χαρακτηριστικόν του ψυχικού κόσμου είναι σαν σε χώρο που είναι πλέον Νοητική κατάστασις και όχι κάτι που το αντιλαμβανόμαστε εις τον παχυλόν υλικόν κόσμον.

Χίλια αντικείμενα μπορούν να κατέχουν τόν ίδιον χώρον χωρίς ποτέ να συγχίζονται.

Αλλά ο Νόμος μέσα στόν παχυλόν μας υλικόν κόσμον, τον κόσμον τών τριών διαστάσεων, είναι οτι ποτέ δύο αντικείμενα της ίδιας συνθέσεως μπορούν να κατέχουν τόν ίδιον χώρον.

Ακριβώς αυτή είναι η διαφορά μεταξύ των κόσμων.

Εις τόν παχυλόν υλικόν κόσμον των τριών διαστάσεων, ποτέ δύο αντικείμενα δεν μπορούν να κατέχουν τόν ίδιον χώρον οταν είναι στερεά.

Εις τούς ψυχικούς κόσμους με τήν έννοιαν του στερεού, μπορεί χιλιάδες αντικείμενα να κατέχουν τόν ίδιον χώρον, χωρίς ποτέ να συγχίζονται, είναι ζήτημα συντονισμού με τόν βαθμόν τών κραδασμών τών αντικειμένων διά να τα αντιληφθούμεν και να ζούμεν εις τό περιβάλλον εκείνο.

Μα νομίζω και κατι ανάλογο εις τόν Αιθέρινον κόσμον του παχυλού υλικού Πλανήτη, εχουμε με τίς εκπομπές τών ραδιοφώνων.

Στόν ίδιον χώρον βλέπουμε οτι η διαφορά τής συχνότητός μας δίδει τήν έκφρασιν αλλά σε χώρον γιατί δεν συγχίζονται.

Ακριβώς αρχίζωμεν τήν μελέτην μας από το πιο πλησίον σημείον προς ημάς δηλ. τόν Αιθέρινον κόσμον.

Σήμερα ακριβώς οι ραδιοφωνικές εκπομπές, η τηλεόραση κ.λ.π μας δίδει τήν ευκαιρίαν νά μπούμεν σε μίαν νέαν πραγματικότητα σε οτι αφορά τάς εννοίας χώρου χρόνου;

Ο χρόνος ασφαλώς έχει τήν επίδρασιν του στίς εκπομπές.

Ο χωρος δέν έχει επίδρασιν.

" Στωμεν καλώς εν Κυρίω πάντοτε "

Γ Υ Μ Ν Λ Σ Μ Λ

Παρτε βαθειές εισπνοές, θά βγήτε από τό υλικό σας σώμα, θα δείτε οτι βγαίνετε και στέκεσθε πάνω σε ένα έδαφος με φώς, ολόλευκο φώς, μέσα σε ένα τρίγωνο μεγάλο όπως τό εΐχαμε προσδιορίση προηγουμένως. Στέκεσθε μέ τήν ολόλευκη στολή σας, ολόρθιοι, παίρνετε βαθειές εισπνοές, άνετες, οχι εισπνοές του υλικού σώματος, να δείτε οτι ει εισπνέετε βαθειά με αυτό σας το αιθέρινο σώμα.

Τώρα ανοίγετε τά πόδια σας. Σηκώνετε ψηλά τό δεξί σας χέρι, κάπου ψηλότερα από τήν κεφαλή και τό καταβάζετε πρός τό αριστερό σας πόδι, δέν θά αγγίση τό πόδι, αρικετά θά ειναι έξω και πιό μακρυά από το πόδι. Τώρα το σύρνετε πρός τά δεξιό και ανοίγετε τό χέρι σας, δέν αγγίζετε τό χέρι σας, η γραμμή ειναι έξω από τό χέρι σας και λίγο πιό πάνω από τό χέρι σας, και τώρα κλείοντάς τό βλέπετε τήν γραμμήν νά περνά πάνω από τούς ώμους, πάνω από τήν αριστερήν ωμοπλάτην.

Ανοίξετε τώρα τό αριστερό σας χέρι, πιό μακρυά από το αριστερό σας χέρι και τώρα κατεβάστε τό δεξί σας από το σημείον αυτό πρός τό δεξί σας πόδι, δεν θα αγγίσετε τό δεξιό σας πόδι, θά πάει λίγο πιό μακρυά από το δεξιό σας πόδι.

Τώρα κλείστε τό αριστερό σας χέρι, δέν ειναι αμάγκη να ειναι σέπροέκτασιν. Τώρα από τό σημείον που έφθασε να δείχνη τό δάκτυλον τού δεξιού σας χεριού τραβήξετε τήν γραμμήν νά βρή τό σημείον υπεράνω τής κεφαλής πρός τα πάνω, κλείστε τά δύο χέρια, εκεί που ειναι η καρδιά, πάρτε βαθειές Νοητικές εισπνοές και βλέπετε μέ τίς Νοητικές σας εισπνοές αυτές, ότι, γεμίζει ο Πεντάκτινος Αστéρας μέ ΟΛΟΛΕΥΚΟ ΦΩΣ.

Τό υλικό σας κορμί ευρίσκεται μέσα σε αυτόν τλον Πεντακτινον Αστéρα. Αρχίστε νά βλέπετε τό υλικό σας σώμα μέσα στήν ολόλευκη στολή σας, ολόλευκο φώς, λίγο λευκογάλαζο φώς στήν κοιλιακήν χώραν, λευκορόζ μέσα εις τό στήθος σας και χρυσό φώς στήν κεφαλή και μέσα σέ ολόκληρον τό τρίγωνον του Πεντάκτινου Αστéρα πρός τά πάνω.

Τώρα από τίς πλευρές του τριγώνου, δεξιό πλευρά, ανέρχονται φλόγες, χαϊδεύουν τά πόδια, τούς μηρούς, τήν κοιλιακήν χώραν, περνούν κάτω από τήν αριστερήν αμασχάλην, στρέφονται πρός τήν δεξιάν ωμοπλάτην και ανέρχονται πρός τά πάνω, περνούν από τό τρίγωνον του Πεντακτινου αστέρα που ισοδυναμεί μέ τό δεξί σας χέρι.

Τώρα από τό αριστερό μέρος, πάλι φλόγες καλύπτουν τά πόδια σας, τους μηρούς, τήν κοιλιακήν χώραν, περνούν κάτω από τήν δεξιάν αμασχάλην, ανέρχονται μεσον της αριστεράς αμασχάλης πρός τα πάνω και υπεράνω του τριγώνου μέσα στό οποιόν είχαμεν τό αριστερό χέρι.

Από τήν πίσω πλευρά τού τριγώνου ανέρχεται ολόλευκο φώς, χαϊδεύει τά πόδια από πίσω, εισέρχεται μέσον τής λεκάνης από κάτω, μεσον της σπονδυλικής στήλης πρός τα πάνω, ολόλευκο φως περνά από τήν κεφαλήν υπεράνω τής κεφαλής μισό πόδι και ανοίγει σάμ ολόλευκος Λωτός, μέσα στόν οποιόν έχωμεν τόν αργυρόχρουν όφιν πρός τά εμπρός νά κυτάζη.

Τώρα απλώστε τὰ χέρια μέσα στά τρίγωνα του πεντάκτινου αστέρα.
Απλώστε τὰ χέρια σας μέσα.

Εχωμεν τήν κεφαλήν στό τρίγωνον πάνω από τόν Πεντάκτινον Αστέρα
και έχω τὰ χέρια απλωμένα μέσα στά τρίγωνα, δεξιά και αριστερά
και τὰ πόδια μέσα στα τρίγωνα πρὸς τα κάτω.

Εχετε ενδυθῆ τώρα τήν Αρχαγγελική σας στολήν στόν παχυλόν υλικόν κόσμον.

Η Αρχαγγελική σας στολή εις τους ψυχονητικούς κόσμους είναι ο

ΕΞΑΚΤΙΝΟΣ ΑΣΤΕΡΑΣ και όχι ο Πεντάκτινος και η

υπεράνω αυτών η διάλυσις της μορφῆς, ἀλλά ωστόσο η συντήρησις τῆς ~~ιδέας~~ ιδέας :

"Στῶμεν καλῶς εν Κυρίῳ πάντοτε"